

Sygn. akt III CSK 188/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa Gminy Miejskiej Kraków
przeciwko M.
sp. z o.o. w K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 września 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie
z dnia 12 grudnia 2014 r., sygn. akt I ACa 1296/14,

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny w Krakowie zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 11 października 2012 r. przez zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kwoty 44.704,72 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 7 lutego 2011 r. oraz oddalenie powództwa o zapłatę kwoty 43.580,91 zł z ustawowymi odsetkami, oddalił apelację w pozostałym zakresie oraz orzekł o kosztach postępowania.

Pozwana w skardze kasacyjnej określiła wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 88.286 zł, stwierdziła, że zaskarża wyrok Sądu drugiej instancji w całości, domagała się uchylenia tego wyroku w całości oraz przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Utrwalone zostało w orzecznictwie i zaakceptowane w doktrynie prawa stanowisko, że przesłanką dopuszczalności środka zaskarżenia jest pokrzywdzenie strony orzeczeniem (por. uchwałę siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 2014 r., III CZP 88/13, OSNC 2014, nr 11, poz. 108). Podziela je także Sąd Najwyższy w sprawie, której dotyczy skarga kasacyjna. Pokrzywdzenie polega na nieuzyskaniu przez stronę w postępowaniu sądowym takiej ochrony prawnej jej interesu prawnego, jakiej dochodziła. W odniesieniu do strony pozwanej dotyczy ono orzeczenia, którym nakazano jej podjęcie skonkretyzowanego działania na rzecz powoda. W sprawie, której przedmiotem jest żądanie zapłaty określonej przez powoda sumy pieniężnej, pokrzywdzeniem pozwanego będzie zasądzenie od niego na rzecz powoda wskazanej w wyroku kwoty. Oddalenie powództwa w całości lub w oznaczonej części wskazuje na pokrzywdzenie powoda. Przedmiotem zaskarżenia przez stronę pozwaną może być zatem jedynie orzeczenie, którym zasądzono od niej na rzecz strony powodowej konkretną sumę. Nie ma podstaw do uznania, że wyrok oddalający powództwo mógłby być oceniony jako naruszający interes strony pozwanej. Prowadzi to do wniosku, że zaskarżenie przez pozwaną wyroku w zakresie, w jakim powództwo zostało oddalone, jest niedopuszczalne.

Część orzeczenia, która nie spełnia przesłanek pokrzywdzenia, podlega wyłączeniu z zaskarżenia, a tym samym nie ma wpływu na oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia. W tych sprawach, w których żadna ze stron nie utrzymała się ze swoim stanowiskiem w pełnym zakresie, o dopuszczalności skargi kasacyjnej, w odniesieniu do praw majątkowych decyduje wartość tej części orzeczenia, z którą wiąże ona pokrzywdzenie.

Ocena dopuszczalności skargi kasacyjnej pozwanej prowadzi do wniosku, że co do świadczenia objętego oddaleniem powództwa (43.580,91 zł) jest ona niedopuszczalna z innych przyczyn niż wymienione w art. 398⁶ § 2 k.p.c., z uwagi na brak pokrzywdzenia. Natomiast w zakresie uwzględniającym powództwo o zapłatę kwoty 44.704,72 zł, niedopuszczalność skargi kasacyjnej wynika z nieosiągnięcia progu 50.000 zł, przewidzianego w art. 398² § 1 k.p.c. Pozwana błędnie określiła wartość przedmiotu zaskarżenia, uwzględniła także wartość części orzeczenia, której nie można brać pod uwagę przy oznaczaniu dopuszczalności zaskarżenia niezależnie od pułapu kwotowego. Sąd Najwyższy uprawniony jest do kontroli prawidłowości wskazania przez skarżącą wartości przedmiotu zaskarżenia, na etapie badania dopuszczalności skargi kasacyjnej, nie wiążą go ograniczenia przewidziane art. 25 § 2 k.p.c.

Z tych względów skarga kasacyjna jako niedopuszczalna została odrzucona na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.